

MRF 2023.227

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse 22. september 2023, j.nr. 23/09795

Afvist naboklage over miljøgodkendelse efter husdyrbruglovens § 16 a til udvidelse af svinebrug med mere end en fordobling af produktionsarealet pga. manglende klageberettigelse, da naboens bolig lå 957 m fra svinebruget og dermed uden for svinebrugets konsekvenszone for lugtemission på 862 m.

Middelfart Kommune meddelte den 8. juni 2023 miljøgodkendelse efter husdyrbruglovens § 16 a til udvidelse af et svinebrug på en ejendom i Middelfart. Med udvidelsen ville der i forlængelse af en allerede eksisterende slagtesvinestald blive etableret en ny stald på 1.242 m², hvormed det samlede produktionsareal ville udgøre 2.877 m². Den såkaldte konsekvenszone for lugtemission, som udgør området omkring lugtkilden beregnet fra staldcentrum, var i sagen beregnet til 862 m. Afgørelsen blev påklaget af ejeren af en ejendom, hvis bolig var beliggende 957 m fra svinebruget, samt af ejendommens lejer. Klager gjorde navnlig gældende, at udvidelsen af svinebruget gav anledning til forøgede lugt-, støv-, alge- og trafikgener og ville medføre øget ammoniakkoncentration, samt at projektet var i strid med kommuneplanen. Miljø- og Fødevarerklagenævnet (formanden) fandt alene anledning til at behandle, om ejeren og lejerne efter husdyrbruglovens § 84, stk. 1, nr.

3, var klageberettiget. Nævnet bemærkede, at det afgørende for klageberettigelse var, om klager havde en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald, hvilket forudsatte, at klager i kvalificeret grad er berørt, og at denne påvirkning er speciel i sammenligning med den påvirkning, som afgørelsen måtte have for alle og enhver inden for en større personkreds. Klageretten omfatter ikke uden videre naboer, og interesse i natur- og miljøforhold begrundet ikke i sig selv klageret. Nævnet bemærkede, at klageberettigelse i hovedsagen måtte bero på afstanden mellem naboejendommen og husdyrbruget med udgangspunkt i konsekvensområdet for lugtemission. Da boligen på naboejendommen lå 95 m uden for konsekvenszonen, fandt nævnet, at klager ikke havde en sådan væsentlig individuel interesse i afgørelsen, der kunne begrunde klageberettigelse. På den baggrund afviste nævnet at realitetsbehandle klagen.

Kommentar: Miljø- og Fødevarerklagenævnets begrundelse for at afvise klageberettigelse i den konkrete sag er ikke overbevisende, men har karakter af en cirkulær begrundelse. Hvis miljøgodkendelsen sikrer, at de vejledende lugtemissionsgrænser er overholdt, og at godkendelsen ikke medfører andre væsentlige nabogener, kan naboen ikke få medhold i klagen. Men hvis denne prøvelse fremrykkes til, at naboen ikke kan klage, fordi afstanden til svinebruget overholder den beregnede lugtafstand, er det på forhånd udelukket, at naboen kan få prøvet, om dette er korrekt. Dette forekommer ikke foreneligt med den prøvelsesadgang, som kræves efter VVN-direktivets art. 11, hvorefter medlemmer af den berørte offentlighed skal have klageadgang over alle materielle og processuelle spørgsmål af tilladelser omfattet af VVM-direktivet. Se tillige **MRF 2023.220 Mfk** og **MRF 2023.229 Mfk** som andre eksempler på klagenævnets indskrænkende fortolkning af (naboers) klageret.

Afvisning af klage over miljøgodkendelse til udvidelse af et svinebrug i Middelfart Kommune

23/09795

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har truffet afgørelse efter husdyrbruglovens § 84, stk. 1, nr. 3, jf. § 76, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Middelfart Kommunes afgørelse af 8. juni 2023 om miljøgodkendelse til udvidelse af et svinebrug på [A1], 5500 Middelfart.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. husdyrbruglovens § 90.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 11. juli 2023 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af henholdsvis en omboende som lejer af [A2] og ejerne af denne ejendom i en samlet klage.

Klager har navnlig anført, at

- det allerede gennemførte projekt på husdyrbruget har medført forøgede lugt-, støj-, støv-, alge-, og trafikgener, herunder ringere trafiksikkerhed, for de omboende,
- projektet medfører øget ammoniakkoncentration, og at projektet belaster dyre- og planteliv,
- det godkendte byggeri er i strid med kommuneplanens udpegninger og retningslinjer og dermed de landskabelige interesser i området, og
- det er usikkert, om lugtgrænseværdierne reelt overholdes.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Middelfart Kommune har den 8. juni 2023 med hjemmel i husdyrbruglovens § 16 a truffet afgørelse om miljøgodkendelse til udvidelse af et svinebrug på [A1], 5500 Middelfart.

Miljøgodkendelsen indebærer etablering af en ny slagtesvinestald med et produktionsareal på 1.242 m² i forlængelse af en eksisterende stald, hvorefter husdyrbrugets samlede produktionsareal udgør 2.877 m².

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Det følger af husdyrbruglovens § 76, stk. 1, at medmindre andet fremgår af lovens bestemmelser, jf. dog § 78, kan kommunalbestyrelsens afgørelser og beslutninger efter loven eller regler, der er fastsat med hjemmel i loven, påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Det følger af husdyrbruglovens § 84, stk. 1, nr. 3, at kommunalbestyrelsens afgørelser kan påklages af enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

At have en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald betyder, at man skal være berørt af afgørelsen i en vis kvalificeret grad. Denne påvirkning skal være speciel i sammenligning med den påvirkning, som afgørelsen vil have for alle og enhver inden for en større personkreds. Afgørelsens retlige eller faktiske konsekvenser skal således for den pågældende være mere udprægede end for de fleste andre fysiske eller juridiske personer, og eventuelle følger for den pågældende skal have en vis vægt. Klageretten omfatter således ikke uden videre naboer eller beboere i det pågældende område i almindelighed. En ren ideel interesse eller en mere almindelig, principiel, teoretisk eller holdningsbaseret interesse, eksempelvis i et områdes natur- og miljøforhold, vil heller ikke i sig selv kunne begrunde klageberettigelse.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at spørgsmålet om væsentlig interesse efter nævnets opfattelse som udgangspunkt må bero på en vurdering af afstanden mellem klagers bolig og den forurenende virksomhed, dvs. produktionsanlægget på husdyrbruget. Det er således nævnets praksis,^[4] at vurderingen af, om en klager udsættes for forurening af en vis styrke, foretages med udgangspunkt i det såkaldte konsekvensområde for lugtemissionen. Konsekvensområdet er et område omkring lugtkilden beregnet fra staldlugtcentrum. Inden for konsekvensområdet har det erfaringsmæssigt vist sig, at lugt i høj grad kan registreres. Uden for konsekvensområdet kan registrerbar, men ikke-genegivende lugt fra husdyrbruget undtagelsesvis forekomme. Dette betyder dog ikke, at den pågældende klager udsættes for forurening af en sådan styrke, at den pågældende er klageberettiget.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i Arealinformation opmålt, at klagers bolig ligger ca. 957 m fra lugtcentrum af svineproduktionen. Lugtkonsekvenszonen er i sagen beregnet til 862 m. Klagers bolig ligger således uden for lugtkonsekvensområdet omkring husdyrbruget.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på den baggrund, og efter en samlet vurdering af sagens oplysninger, at klager ikke har en sådan individuel, væsentlig interesse i den påklagede afgørelse, at klager kan anses for klageberettiget i medfør af husdyrbruglovens § 84, stk. 1, nr. 3. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at klagers bolig er beliggende uden for husdyrbrugets lugtkonsekvenszone, og at der ikke ses at være andre forhold i sagen, der kan

føre til, at afgørelsen må antages at berøre klager væsentligt eller på en måde, der er speciel, i sammenligning med den påvirkning, som afgørelsen vil have over for alle og enhver inden for en større personkreds.

Miljø- og Fødevareklagenævnet er opmærksomt på, at klager foruden [A2] ejer flere andre ejendomme i området. Idet [A2] er den af disse ejendomme, der er placeret tættest på husdyrbruget, har dette forhold efter nævnets vurdering ikke betydning for vurderingen af klageberettigelse i den konkrete sag.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet afviser at realitetsbehandle klage over Middelfart Kommunes afgørelse af 8. juni 2023 om miljøgodkendelse til udvidelse af et svinebrug på [A1], 5500 Middelfart.

---

[1] Lovbekendtgørelse nr. 520 af 1. maj 2019 om husdyrbrug og anvendelse af gødning m.v.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevareklagenævnet mv.

[4] Se eksempelvis Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 12. juli 2019 i sagsnr. 18/07837, Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 22. februar 2019 i sagsnr. 18/09023 og Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 7. marts 2018 i sagsnr. NMK-131-00276.

Sag:

23/09795

Dato:

22. september
2023.

Emner:

Husdyrbrugloven ...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)

Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)